

politickým úřadům náleží dozor i na udržování i na užívání rybníků (§ 21 cit. nařízení), jmenovitě jest jim uloženo za povinnost, by učinily opatření k odstranění nedostatků škodlivých cizím právům a veřejným zájmům. Podle spisů politické správy okresní správa politická dekretem ze dne 31. července 1928 ve příčině rybníka K. takové opatření skutečně učinila a prvzalovanému uložila, by opravil do jednoho roku hrázi tohoto rybníka, která byla v roce 1925 protržena.

Čís. 9153.

K rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou věc náležející ke zvláštní podstatě, jest vyžádati rozhodnutí úpadkového soudu o tom, zda se přihlášené pohledávky za podstatou vztahují na exekučně prodanou zvláštní podstatu.

(Rozh. ze dne 5. září 1929, R I 587/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, náležející do úpadkové podstaty, nepřikázal s o u d p r v é s t o l i c e v přednostním pořadí vyrovnacímu správci útraty vyrovnacího řízení, jež předcházelo úpadku. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Vyrovnací řízení zahájené o jmění Karla P-a bylo dne 30. května 1928 pro nepřijetí vyrovnacího návrhu zastaveno a dne 8. června 1928 byl na jmění Karla P-a uvalen úpadek. Podle § 46 čís. 1 konk. ř. sluší proto v souzeném případě náklady vyrovnacího správce považovati za část nákladů za podstatou v úpadku. Rozhodnutí věci však nezávisí na této otázce, naopak na tom, zdali tato pohledávka za podstatou musí býti uspokojena též ze zvláštní podstaty. Že tu jde o zvláštní podstatu, připouští stěžovatel sám. Jest arci správné, že též správce úpadkové podstaty má žádati o přikázání nákladů zvláštní podstaty u exekučního soudu a že tento soud jest povolán upravití tyto náklady za zvláštní podstatou (§ 125 k. ř.). Avšak tím nemění se nic na zásadě, že dříve úpadkový soud má vysloviti, zdali a jaké náklady jest považovati za náklady týkající se zvláštní podstaty (srv. čís. sb. 6077). Platí-li však pravidlo pro náklady úpadkového správce za zvláštní podstatou vůbec, musí platiti též v tom ohledu, zdali a pokud se náklady předešlého vyrovnacího řízení týkaly zvláštní podstaty. V projednávaném případě nebylo rozhodnutí o tom, zda se náklady vztahují na zvláštní podstatu čili nic, u úpadkového soudu vyvoláno a toto opomenutí nelze v nynějším období věci dohoniti.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvému soudu, by, doplně řízení, v rozsahu zrušení znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Správně vystihl rekursní soud, že nejde o otázku, zda náklady účtované stěžovatelem k nejvyššímu podání jsou pohledávkou za podstatou,

o čemž podle spisů a vzhledem k ustanovení § 46 (1) odst. 1 úpadk. ř. není pochybnosti, nýbrž o to, zda tyto náklady mají být zapraveny v přednostním pořadí ze zvláštní podstaty. Rekursní soud správně též uznal, že by se tak státi mohlo jen, kdyby a pokud by tyto náklady se vztahovaly na zvláštní podstatu (§ 47 (1) úpadk. ř.). Ale rekursní soud zamítl recurs z důvodu, že v tomto směru nebylo vydáno příslušné rozhodnutí úpadkového soudu podle § 47(3) úp. ř., pokládaje toto opomnutí nyní již za nenapravitelné. V tom nelze s ním souhlasiti. Toto rozhodnutí úpadkového soudu mělo naopak před vydáním rozvrhového usnesení být vyžádáno (§ 55 třetí odstavec ex. ř.) a měl tak být právě zjednán zákonný podklad pro rozhodnutí, zda účtované náklady, pokud se týče které z nich mají být podle § 47 (1) úp. ř. zapraveny ze zvláštní podstaty, o niž jde, a to pak ovšem v pořadí přednostním (srovnej k tomu rozh. uveř. ve sb. n. s. pod čís. 5367). Jelikož se tak nestalo a vada sahá do první stolice, bylo zrušiti nejen napadené usnesení, nýbrž i usnesení prvního soudu, pokud jest vadou zasaženo, a jinak uznati, jak se stalo. Poukazuje-li stěžovatel k tomu, že majetek dlužníkův pozůstává téměř úplně z prodané nemovitosti, čímž patrně chce naznačiti, že rozhodnutí postrádané rekursním soudem jest zbytečné, stačí odkázati k tomu, že tím sám připouští, že jest tu také ještě jiné jmění, jež do zvláštní podstaty nepatří.

Čís. 9154.

Žalobu podle § 39 čís. 5 ex. ř. nesměřující k prohlášení exekuce za nepřipustnou, nýbrž žádající přímo zrušení exekuce, jest odmítnouti pro nepřipustnost pořadu práva.

(Rozh. ze dne 5. září 1929, Rv I 1455/28.)

Proti povolení exekuce vyklizením domáhal se dlužník doslova tohoto výroku: I. Nárok žalovaného dopisem doporučeným ze dne 26. listopadu 1926 sdělené mimosoudní výpovědi zanikl. II. Povolení exekuce okresním soudem v L. ze dne 30. května 1927 se zrušuje. *P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* žalobu zamítl. *O d v o l a c í s o u d* vyhověl odvolání proti odstavci II. napadeného rozsudku a tento změnil v tomto bodě tak, že uznal právem: Povolení exekuce okresního soudu v L. ze dne 30. května 1927 se zrušuje. Co do odstavce I. se odvolání nevyhovuje a napadený rozsudek potvrzuje.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání žalovaného takto: Rozsudky obou nižších soudů pokud se týkají té části žalobní prosby, jež se domáhá zrušení povolení exekuce, se zrušují jako zmatečné a žalobní návrh, aby povolení exekuce okresním soudem v L. ze dne 30. května 1927 bylo zrušeno, se odmítá.